

Da vi sidst fik forhøjet Jernbanetaksterne, var det kun de indenrigske Takster, der bleve satte op. De, der gjaldt efter Overenskomst f. Eks. med Tyskland for Gods indskrevet hertil, bleve ikke forhøjede. De danske handlende, Fabrikanter og Producenter i det hele taget, kom til at betale højere Takster for deres Varer paa de danske Baner end de udenlandske. Vil man endelig gaa til forhøjede Jernbanetakster for at skaffe Balance, saa lad os sikre os, at vi ikke derigennem forurette det danske Næringsliv. Lige saa sikkert som jeg tror paa, at det ikke er nødvendigt at skabe kunstige Mure eller Toldskranker for at bevare vort Næringsliv, lige saa sikker er jeg paa, at det ikke gaar an at give Udlandets næringsdrivende et Forspring for vore egne i Konkurrencen ved at transportere deres Varer billigere. Det var en af de Opgaver, jeg havde tænkt mig, at det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) vilde være første Mand til at paatale, fordi jeg mindes, at han, da jeg for 8—9 Aar siden havde den Fornøjelse at have ham til Modkandidat i Aalborg, Gang efter Gang udtalte paa vore Vælgermøder, at naar han attraaede at komme ind i den danske Rigsdag, var det, fordi han havde en bestemt Opgave at ville røgte derinde, nemlig den at være Byerhvervenes Talsmand. Han var den Gang saa kemisk ren for Politik, at han ikke en Gang tillagde det nogen Betydning, om han tilhørte Højre eller Venstre, fordi alle storpolitiske Spørgsmaal den Gang vare løste. Jeg har haft Lejlighed til at følge det ærede Medlems Virksomhed senere, da han fik Lejlighed til at slippe herind. Nu staar han forrest i Rækkerne for den yderligst gaaende politiske Bevægelse indenfor Højre, som den ivrigste Forsvarsven, som den, der stadig har staaet yderst til Højre, altid indtagende de mest reaktionære Standpunkter. Han har forandret sig i den Tid, men jeg troede dog, han havde bevaret Interessen for Ophjælpsningen af Næringslivet, at han endnu havde bevaret Interessen for Byerne og betragtede sig som deres Repræsentant. Ja, det mener han vel ogsaa, at han gør, for han forklarede os jo ogsaa, at det var gennem højere Toldsatser, navnlig højere Beskyttelsestold, at vort Næringsliv skulde ophjælpes. Jeg ved godt, at han har en sand Tyrketro til dette, at højere Beskyttelsestold skal være i Stand til at skabe en Guldalder for Næringslivet i vore Byer. Jeg tror ikke derpaa, og uagtet man i høje Toner talte om, at den Toldlov, vi gennemførte for et Par Aar siden, vilde

ruinere vort Næringsliv herhjemme, har det dog vist sig, af den Beretning, som nu fremkommer fra de næringsdrivende selv, at den egentlig ikke har virket særlig ødelæggende paa Næringslivet. Kun et Par enkelte smaa Virksomheder have ikke været i Stand til at bestaa under de nye Forhold, andre have klaret sig ganske godt, og Forandringen har bevirket, at der er sket en teknisk Udvikling og Fremskridt indenfor vor Industri, saa at man altsaa er bleven i Stand til paa en naturlig Maade at konkurrere, hvad der absolut er bedre end at skulle føres frem ved Hjælp af Stylder eller Krykker. Vi have endog gennem den samme Beretning faaet at vide — jeg vidste det for Resten i Forvejen —, at det endog har vist sig, at der er opvokset helt nye Industrier under denne Toldlov paa Grund af de gunstigere Betingelser, som ere til Stede nu i Modsætning til tidligere. Vi se altsaa, at den Klage, som lød over den Toldlov, som da blev vedtagen, var uden Grund, og det er sikkert, at vi lettere faa for høj end for lav Beskyttelse, fordi for høj Beskyttelse kun virker som Sovepude for de Industrier, den kommer til gode. De følge ikke med i Udviklingen, og det er dog det, vi skulle, for dersom vi skulle naa at faa en industriel Fremgang herhjemme, som har nogen nævneværdig Betydning, skulle vi lægge an ikke alene paa at producere til vort eget Forbrug, men ogsaa se at blive konkurrencedygtige paa Verdensmarkedet, og det blive vi ikke, medmindre Industrien er i Stand til at staa paa egne Ben.

De ville deraf se, at endskønt jeg er enig med dem, som have udtalt sig om, at den finansielle Situation er saaledes, at vi bør spare, saa ser jeg ikke saa mørkt paa Forholdene som dem, der have søgt at anvende den nuværende Situation til at faa fremskaffet nye indirekte Skatter, faa nyt Sugerør saadan ganske lempeligt bragt ned i det menige Folks Lommer for derigennem at kunne suge til Statskassen det, som de anse for nødvendigt til at fremme deres militære Formaal. Det, som undrede mig, var, at man ikke hørte en eneste Stavelse om, at der ogsaa var andre Maa-der, man kunde skaffe Midler til Veje paa, dersom det var nødvendigt. Ja, det ærede Medlem fra Bræstrup (Laust Jensen), som nylig talte, var ganske vist inde paa, at hvis det var nødvendigt, kunde man skaffe dem ved en forøget Formue- og Indkomstskat. Det er da ogsaa den eneste Maade, jeg anser for retfærdig. Saa hørte vi ganske vist det ærede Medlem for Kø-